

1 משנה the זאגת: שבת there is a three way when to destroy the חמץ: If ארבעה עשר שחל להיות בשבת - R' Meir holds to destroy it all before Shabbos, and leave just what he needs for the two Shabbos meals. The חכמים hold he can leave everything for Shabbos and whatever will be left he will destroy at the normal time on שבת, in a permissible manner. רבי אליעזר בר צדוק אומר תרומה מלפני השבת והולין בזמן - We should destroy שבת, because it will be difficult to dispose of on שבת, since it may not be eaten by non-Kohanim and their animals. However, חולין can be left and then destroyed on שבת, because he will be able to give it to others and their animals. In a Braisa, רבי אליעזר בר צדוק recalls a time when רבן גמליאל told people to destroy their חמץ on שבת, which supports his opinion.

1 ארבעה עשר שחל להיות בשבת
 שבת falls on ערב פסח
 DESTROY THE חמץ:

רבי אליעזר בר צדוק חולין בזמן Easy to dispose of May be eaten by all	החכמים תרומה מלפני השבת Difficult to dispose of May not be eaten by non-Kohanim	רבי מאיר מבערין את הכל מלפני השבת Whatever will be left In a permissible manner Leave just 2 meals for אהל
--	---	---

קרייתא: רבי אליעזר בר צדוק recalls that רבן גמליאל told people to destroy their חמץ on שבת

2 The next משנה discusses three types of cases where a person is travelling on פסח, and he remembers that he has חמץ in his house. The first group is where he's going to do a Mitzvah:
 משנה the זאגת: ההולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ולאכול סעודת אירוסין בבית חמיו - If he is going to Shecht his פסח, or give his child a ברית, or to his own אירוסין, or for any other Mitzvah - if he has time to go back home, destroy the חמץ, and still get back to the מצוה, he should do so. If not, he should just do ביטול, and continue on his way.
 Second - if he is going to rescue people from any sort of danger, ביטול - he should just do so.
 Rashi explains; Since דמדאורייתא סגי ליה ביטול בעלמא sufficient, the Chachamim did not require him to go back even if there is enough time.
 Third - If he is going for a non-מצוה הרשות - he should abandon his journey and go back home to destroy his חמץ.

2 אלוהי: ערב פסח, A person travelling פסח, remembers he has חמץ in his house...

1 ההולך לשחוט את פסחו... - Mitzvah purposes - If he has time To go home, destroy the חמץ & get back to the מצוה יחזור ויבער	2 If he has no time יבטלו בלבו להציל... to rescue people from danger יבטלו בלבו דמדאורייתא סגי ליה ביטול
---	---

3
לשבות שבית הרשות -non-Mitzvah purposes-
יחזור מיד

3 Similarly, somebody who has left ירושלים and remembered that he has meat that becomes פסול when it goes out of ירושלים - If he has passed צופים, from where you can see the המקדש - he should burn it on the spot. Rashi adds; The Chachamim did not require him to return. If he has not passed צופים, He should go back and burn it in the המקדש, or in ירושלים, because there is a חיוב of מדרבנן - It should be burned within the area where it must be eaten.

3 וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קדש
 ונזכר שיש בידו בשר קדש

Passed צופים שורפו במקומו ואם פטריחומו אחזור	Did NOT passed צופים חזור ושורפו לפני הבירה מעצמי המערכה חייב מדרבנן במקום אכילתו ליהנות
--	--

4 ועד כמה הן חוזרין - How much חמץ or קדשים requires one to go back?

- רבי מאיר אומר זה וזה בכביצה
In both cases, the minimum is the size of an egg.
- רבי יהודה אומר זה וזה בכזית
In both cases, the minimum is the size of an olive.
- וחכמים אומרים בשר קדש בכזית וחמץ בכביצה
For קדשים, the minimum size is an olive, but for חמץ only if it is the size of an egg.

4 ועד כמה הן חוזרין
How much חמץ or קדשים requires one to go back?

חכמים	רבי יהודה	רבי מאיר
בשר קדש בכזית	זה וזה בכזית	זה וזה בכביצה
וחמץ בכביצה		

5 The Gemara begins by asking: The משנה considered סעודת אירוסין to be a מצוה, while a ברייתא considers סעודת אירוסין a רשות? The Gemara offers two answers: First, רבי יהודה הא רבי יוסי - the ברייתא follows רבי יהודה's opinion that סעודת אירוסין is a רשות, whereas our משנה follows רבי יוסי's opinion that it is a מצוה. Second, if we assume that the 'יהודה ור' יוסי is only about the סעודה השניה - the second meal, which they would make at the time of the סבלונות - the special gifts that the חתן brought or sent to the כלה - but they both agree that the סעודה הראשונה - the סעודת אירוסין is a מצוה - we can answer that the ברייתא is referring to the סעודה השניה - the meal for the סבלונות which is not a מצוה according to רבי יהודה, and the Mishnah is referring to the סעודה הראשונה, which IS a סעודת מצוה.

5

ברייתא: סעודת אירוסין רשות	משנה: סעודת אירוסין מצוה
? ← →	
2	1
ברייתא סעודה שניה סבלונות רבי יהודה רשות	משנה ברייתא הא רבי יהודה רשות
ברייתא סעודה ראשונה אירוסין All agree מצוה	משנה הא רבי יוסי מצוה

6 Since we mentioned סעודת אירוסין, the rest of the daf discusses various types of שידוכים. תניא רבי שמעון אומר כל סעודה שאינה של מצוה אין תלמיד חכם רשאי להנות ממנה - A תלמיד חכם should not participate in a wedding of a חתן to a בת כהן, or a חתן to an ארץ חכם. עם הארץ. The Gemara clarifies that when an ארץ חכם marries a בת כהן bad things will happen, but for a תלמיד חכם it is a סגולה to become wealthy.

6 תניא רבי שמעון אומר כל סעודה שאינה של מצוה אין תלמיד חכם רשאי להנות ממנה

Wedding of בת כהן to a ישראל	Wedding of בת תלמיד חכם to an עם הארץ
תלמיד חכם חכם	עם הארץ
סגולה for wealth	Bad things will happen

7 The Gemara tells us that רב כהנא and רבי יהושע found that their marriage to a כהנת caused them to suffer, while רב אידי בר אבין and רב פפא attributed success in child rearing and material wealth to their marriage to a כהנת.

7

רב פפא and רב אידי בר אבין
Found that their
Marriage to a כהנת
caused them
SUCCESS in Child Rearing
& Material Wealth

רב כהנא and רבי יהושע
Found that their
Marriage to a כהנת
caused them
to SUFFER

8 אמר רבי יצחק כל הנהנה מסעודת הרשות לטוף גולה -
One who indulges in a non-Mitzvah related feast will end up being exiled.
The ברייתא adds that if a חכם overindulges he will suffer a series of calamities and his children will be mocked because of him.

8

אמר רבי יצחק
כל הנהנה מסעודת הרשות
לסוף גולה

The ברייתא adds...
If a חכם overindulges

He will
SUFFER

His children
will be
MOCKED

9 The ברייתא recommends
לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו וישא בת תלמיד חכם -
A person should sell everything he has to marry a daughter of a חכם, because if anything were to happen to him, his children will be raised in a way that they will be חכמים.
Such a שידוך is compared to
ענבי הגפן בענבי הגפן -
joining different grape vines together, which is a
דבר נאה ומתקבל -
a nice thing that produces flavorful wine.

9

לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו
וישא בת תלמיד חכם

ברייתא:
If anything happens to him,
his children will be חכמים

Such a שידוך is compared to,
ענבי הגפן בענבי הגפן
דבר נאה ומתקבל

10 If he cannot marry a חכם, בת תלמיד חכם, the order of preference for his שידוך should be:
 בת גדולי הדור - people who do good deeds -
 בת רשאי כנסיות - communal leaders -
 בת גבאי צדקה - charity administrators -
 בת מלמדי תינוקות - teachers of young children -

The גמרא quotes a series of ברייתות that teach us about עמי הארץ:
 Most require extensive explanations beyond the scope of this Review.

10

If he cannot marry a בת תלמיד חכם
The order of preference should be:

1 **בת גדולי הדור** People who do good deeds
 2 **בת רשאי כנסיות** Communal leaders
 3 **בת גבאי צדקה** Charity administrators
 4 **בת מלמדי תינוקות** Teachers of children

11 The דף concludes by asking a סתיירה.
 In our משנה, R' Meir says we only go back to burn a כביצה or larger of food, and ר' יהודה holds we go back even for a כזית.
 Yet, in מסכת ברכות regarding ברכת המזון, ר' מאיר holds that we Bentch after eating just a כזית, and ר' יהודה holds we only Bentch after eating a כביצה?

The גמרא has two answers:
 מסכת ברכות - the opinions are switched in מוחלפת השיטה - אמר רבי יוחנן מוחלפת השיטה ברכות.

11

מסכת ברכות		משנה	
ברכת המזון		ועד כמה הן חזורין?	
רבי יהודה	רבי מאיר	רבי יהודה	רבי מאיר
כביצה	כזית	כזית	כביצה

? ← →

אמר רבי יוחנן
מוחלפת השיטה

רבי יהודה	רבי מאיר
כזית	כביצה

12 רבי אבי says that in ברכות they disagree about how to Darshen the פסוק:
 - ואכלת ושבעת - and רבי יהודה holds it means eating a כזית, and רבי מאיר refers to drinking, whereas רבי יהודה holds it means eating enough to be satiated - a כביצה.
 Here in our משנה the argument is based on a סברה:
 R' Meir holds חזרתו כטומאתו - Since only a כביצה of food can become טמא, we only have to return for a כביצה.
 רבי יהודה holds חזרתו כאיסורו - Since the פסולי המוקדשין or חמץ applies to a כזית, we are required to return for a כזית.

12

מסכת ברכות		משנה	
ברכת המזון		ועד כמה הן חזורין?	
רבי יהודה	רבי מאיר	רבי יהודה	רבי מאיר
ואכלת ושבעת	ואכלת כזית	חזרתו כאיסורו	חזרתו כטומאתו
אכלת לל בך	אכלת לל בך	כזית	כביצה
	Drinking		